

1 Genesis (1.Mojžíšova) 12, 1- 20

Hospodin povolává Abrama - Vyvolený poutník Abram se v poslušnosti Hospodinova příkazu ubírá do země přislíbené Bohem.

1 I řekl Hospodin Abramovi: „Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu. 2 Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnáním! 3 Požehnám těm, kdo žehnají tobě, prokleji ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání veškeré čeledi země.“ 4 A Abram se vydal na cestu, jak mu Hospodin přikázal. Šel s ním také Lot. Abramovi bylo sedmdesát pět let, když odešel z Cháranu. 5 Vzal svou ženu Sáráj a Lota, syna svého bratra, se vším jméním, jehož nabyli, i duše, které získali v Cháranu. Vyšli a ubírali se do země kenaanské a přišli tam. 6 Abram prošel zemí až k místu Šekemu, až k božišti Móre; tehdy v té zemi byli Kenaanci. 7 I ukázal se Abramovi Hospodin a řekl: „Tuto zemi dám tvému potomstvu.“ Proto tam Abram vybudoval oltář Hospodinu, který se mu ukázal. 8 Odtud táhl dál na horu, která je východně od Bét-elu, a postavil svůj stan mezi Bét-elem na západě a Ajem na východě. Také tam vybudoval Hospodinu oltář a vzýval Hospodinovo jméno. 9 Pak se vydal na další cestu směrem k Negebu.

1Gn12 — Abram sestupuje do Egypta - Hospodin vytrhuje Abrama z úzkostí a trestá faraóna ohrožujícího zaslíbení.

10 I nastal v zemi hlad. Tu Abram sestoupil do Egypta, aby tam pobyl jako host, neboť na zemi těžce doléhal hlad. 11 Když už se chystal vejít do Egypta, řekl své ženě Sáráji: „Vím dobře, že jsi žena krásného vzhledu. 12 Až tě spatří Egypťané, řeknou si: ‚To je jeho žena.‘ Mne zabijí a tebe si ponechají živou. 13 Říkej tedy, žeš mou sestrou, aby se mi kvůli tobě dobře dařilo a abych tvou zásluhou zůstal naživu.“ 14 Když pak Abram vešel do Egypta, spatřili Egypťané tu ženu, jak velice je krásná. 15 Spatřila ji také faraónova knížata a vychválila ji faraónovi. Byla proto vzata do domu faraóna 16 a ten kvůli ní prokázal Abramovi mnoho dobrého, takže měl brav a skot a osly i otroky a otrokyně i oslice a velbloudy. 17 Ale faraóna a jeho dům ranil Hospodin velikými ranami kvůli Abramově ženě Sáráji. 18 Faraó tedy Abrama předvolal a řekl: „Jak ses to ke mně zachoval? Proč jsi mi nepověděl, že to je tvá žena? 19 Proč jsi říkal: ‚To je má sestra?‘ Vždyť já jsem si ji vzal za ženu. Tady ji máš, vezmi si ji a jdi!“ 20 A faraó o něm vydal svým lidem příkaz. Vyhostili jej i jeho ženu se vším, co měl.

1 Genesis (1.Mojžíšova) 15, 1 - 6

Smlouva s Abramem - Hospodin utvrzuje Abramovu víru a smlouvou stvrzuje své zaslíbení.

1 Po těchto událostech se stalo k Abramovi ve vidění slovo Hospodinovo: „Nic se neboj, Abrame, já jsem tvůj štít, tvá přehojná odměna.“ 2 Abram však řekl: „Panovníku Hospodine, co mi chceš dát? Jsem stále bezdětný. Nárok na můj dům bude mít damašský Elíezer.“ 3 Abram dále řekl: „Ach, nedopřáls mi potomka. To má být mým dědicem správce mého domu?“ 4 Hospodin však prohlásil: „Ten tvým dědicem nebude. Tvým dědicem bude ten, který vzejde z tvého lůna.“ 5 Vyvedl ho ven a pravil: „Pohled’ na nebe a sečti hvězdy, dokážeš-li je spočítat.“ A dodal: „Tak tomu bude s tvým potomstvem.“ 6 Abram Hospodinovi uvěřil a on mu to připočetl jako spravedlnost.

Začátek formuláře

1 Genesis (1.Mojžíšova) 16, 1- 16

— Sáráj a Hagar - Sáráj chce získat syna zaslíbení z otrokyně. Hagar rodí syna lidské svévole.

- 1 Sáráj, žena Abramova, mu nerodila. Měla egyptskou otrokyni, která se jmenovala Hagar.
- 2 Jednou řekla Sáráj Abramovi: „Hle, Hospodin mi nedopřál, abych rodila, vejdi tedy k mé otrokyni, snad budu mít syna z ní.“ Abram Sárájiny rady uposlechl.
- 3 Vzala tedy Abramova žena Sáráj svou otrokyni, Hagaru egyptskou, deset let po tom, co se Abram usadil v kenaanské zemi, a dala ji svému muži Abramovi za ženu.
- 4 I vešel k Hagarě a ona otěhotněla. Když viděla, že je těhotná, přestala si své paní vážit.
- 5 Tu řekla Sáráj Abramovi: „Mé příkoří musíš odčinit. Sama jsem ti dala svoji otrokyni do náruče, ale ona, jakmile uviděla, že je těhotná, přestala si mě vážit. Ať mezi mnou a tebou rozsoudí Hospodin.“
- 6 Abram Sáráji odpověděl: „Hle, otrokyně je v tvých rukou, nalož s ní, jak uznáš za dobré.“ Od té doby ji Sáráj pokořovala tak, že Hagar od ní uprchla.
- 7 Nalezl ji Hospodinův posel ve stepi nad pramenem vody, nad pramenem při cestě do Šúru,
- 8 a otázal se jí: „Hagar, otrokyně Sáráje, odkud jsi přišla a kam jdeš?“ Odvětila: „Prchám od své paní Sáráje.“
- 9 Hospodinův posel jí řekl: „Navrať se ke své paní a pokoř se pod její ruku.“
- 10 Dále jí řekl: „Velice rozmnožím tvé potomstvo, takže je nebude možno ani spočítat.“
- 11 A dodal: „Hle, jsi těhotná, porodíš syna a dáš mu jméno Izmael (to je Slyší Bůh), neboť Hospodin tě ve tvém pokoření slyšel.“
- 12 Bude to člověk nezkrotný, jeho ruka bude proti všem a ruce všech budou proti němu; bude stát proti všem svým bratřím.“
- 13 I nazvala Hagar Hospodina, který k ní promluvil, „Bůh vševidoucí“, neboť řekla: „Zda právě zde jsem nesměla pohlédnout za tím, který mě vidí?“
- 14 Proto se ta studně nazývá „Studnicí Živého, který mě vidí“; je mezi Kádešem a Beredem.
- 15 Hagar porodila Abramovi syna. Abram nazval svého syna, kterého Hagar porodila, Izmael.
- 16 Abramovi bylo osmdesát šest let, když mu Hagar porodila Izmaela.

1 Genesis (1.Mojžíšova) 17, 1 - 21

— Smlouva a změna jmen - Hospodin obnovuje smlouvu s Abramem, mění jméno jemu i Sáráji, nařizuje znamení obřízky a zaslubuje syna.

- 1 Když bylo Abramovi devětadevadesát let, ukázal se mu Hospodin a řekl: „Já jsem Bůh všemohoucí, choď stále přede mnou, buď bezúhonný!“
- 2 Mezi sebe a tebe kladu svou smlouvu; převedu tě rozmnožím.“
- 3 Tu padl Abram na tvář a Bůh k němu mluvil:
- 4 „Já jsem! A toto je má smlouva s tebou: Staneš se praotcem hlučícího davu pronárodů.“

- 5 Nebudeš se už nazývat Abram; tvé jméno bude Abraham. Určil jsem tě za otce hlučícího davu pronárodů.
- 6 Převelice tě rozplodím a učiním z tebe pronárody, i králové z tebe vzejdou.
- 7 Smlouvu mezi sebou a tebou i tvým potomstvem ve všech pokoleních činím totiž smlouvou věčnou, že budu Bohem tobě i tvému potomstvu.
- 8 A tobě i tvému potomstvu dávám do věčného vlastnictví zemi, v níž jsi hostem, tu celou zemi kenaanskou. A budu jim Bohem.“
- 9 Bůh dále Abrahamovi řekl: „Ty i tvoje potomstvo budete mou smlouvu zachovávat ve všech pokoleních.
- 10 Znamením mé smlouvy mezi mnou a vámi i tvým potomstvem, kterou budete zachovávat, bude toto: Každý mezi vámi, kdo je mužského pohlaví, bude obřezán.
- 11 Dáte obřezat své neobřezané tělo a to bude znamením smlouvy mezi mnou a vámi.
- 12 Po všechna pokolení každý, kdo je mezi vámi mužského pohlaví, bude osmého dne po narození obřezán, doma zrozený i koupený za stříbro od kteréhokoli cizince, který není z tvého potomstva.
- 13 Musí být obřezán každý zrozený v tvém domě i koupený za stříbro. Tak bude má smlouva pro znamení na vašem těle smlouvou věčnou.
- 14 Neobřezanec, který by nedal své neobřezané tělo obřezat, bude ze svého lidu vyobcován; porušil mou smlouvu.“
- 15 Bůh také Abrahamovi řekl: „Svou ženu nebudeš už nazývat Sáraraj, její jméno bude Sára (to je Kněžna).
- 16 Požehnám ji a dám ti také z ní syna; požehnám ji a stane se matkou pronárodů a vzejdou z ní králové národů.“
- 17 Tu padl Abraham na tvář, usmál se a v duchu si řekl: „Což se může narodit syn stoletému? Cožpak bude Sára rodit v devadesáti?“
- 18 Proto Abraham Bohu řekl: „Kéž by Izmael žil v tvé blízkosti!“
- 19 Bůh však pravil: „A přece ti tvá žena Sára porodí syna a nazveš ho Izák (to je Bude se smát). Svou smlouvu s ním ustavím pro jeho potomstvo jako smlouvu věčnou.
- 20 A pokud jde o Izmaela, vyslyšel jsem tě: Hle, požehnám mu a rozplodím a rozmnožím ho převelice; zplodí dvanáct knížat a učiním z něho veliký národ.
- 21 Ale svoji smlouvu ustavím s Izákem, kterého ti porodí Sára příštího roku v tomto čase.“

1 Genesis (1.Mojžíšova) 18, 1 - 19

— Abrahamovi hosté - Abraham hostí tři muže. Spolu se Sárrou slyší od nich zvěst o narození syna.

- 1 I ukázal se Hospodin Abrahamovi při božišti Mamre, když seděl za denního horka ve dveřích stanu.

2 Rozhlédl se a spatřil: Hle, naproti němu stojí tři muži. Jakmile je spatřil, vyběhl jim ze dveří stanu vstříc, sklonil se k zemi

3 a řekl: „Panovníku, jestliže jsem u tebe našel milost, nepomíjej svého služebníka.

4 Dám přinést trochu vody, umyjte si nohy a zasedněte pod strom.

5 Rád bych vám podal sousto chleba, abyste se posilnili; potom půjdete dál. Přece nepominete svého služebníka.“ Odvětili: „Učiň, jak říkáš.“

6 Abraham rychle odběhl do stanu k Sáře a řekl: „Rychle vezmi tři míry bílé mouky, zadělej a připrav podpopelné chleby.“

7 Sám se rozběhl k dobytku, vzal mladé a pěkné dobytče a dal mládenci, aby je rychle připravil.

8 Potom vzal máslo a mléko i dobytče, jež připravil, a předložil jim to. Zatímco jedli, stál u nich pod stromem.

9 Pak se ho otázali: „Kde je tvá žena Sára?“ Odpověděl: „Tady ve stanu.“

10 I řekl jeden z nich : „Po obvyklé době se k tobě určitě vrátím, a hle, tvá žena bude mít syna.“ Sára naslouchala za ním ve dveřích stanu.

11 Abraham i Sára byli staří, sešli věkem, a Sáře již ustal běh ženský.

12 Zasmála se v duchu a řekla si: „Když už jsem tak sešlá, má se mi dostat takové rozkoše? I můj pán je stařec.“

13 Tu Hospodin Abrahamovi řekl: „Pročpak se Sára směje a říká: ‚Což mohu opravdu rodit, když už jsem tak stará?‘

14 Je to snad pro Hospodina nějaký div? V jistém čase, po obvyklé době, se k tobě vrátím a Sára bude mít syna.“

15 Sára však zapírala: „Nesmála jsem se,“ protože se bála. On však řekl: „Ale ano, smála ses.“

ABRAHAM PŘÍMLUVCE A MODLITEBNÍK - — Vyhlášení soudu nad Sodomou - Hospodin ohlašuje soud nad hříšnými městy. Abraham pro ně hledá cestu milosti.

16 Muži se odtud zvedli a zamířili k Sodomě. Abraham šel s nimi, aby je doprovodil.

17 Tu Hospodin řekl: „Mám Abrahamovi zamlčet, co hodlám učinit?

18 Abraham se jistě stane velikým a zdatným národem a budou v něm požehnány všechny pronárody země.

19 Důvěrně jsem se s ním sblížil, aby přikazoval svým synům a všem, kteří přijdou po něm: ‚Dbejte na Hospodinovu cestu a jedněte podle spravedlnosti a práva, ať Hospodin Abrahamovi splní, co mu přislíbil.

1 Genesis (1.Mojžíšova) 21, 1 - 21

Konec formuláře

PO NAROZENÍ SYNA A DĚDICE - — Syn pravý a nepravý - Zaslíbený syn se konečně narodí. Nepravý syn je z dědictví vyloučen.

1 Hospodin navštívil Sárů, jak řekl, a splnil jí, co slíbil.

2 Sára otěhotněla a Abrahamovi, ačkoli byl stár, porodila syna v čase, který mu Bůh předpověděl.

- 3 Abraham dal svému narozenému synu, kterého mu Sára porodila, jméno Izák.
- 4 Když mu bylo osm dní, Abraham svého syna Izáka obřezal, jak mu Bůh přikázal.
- 5 Abrahamovi bylo sto let, když se mu syn Izák narodil.
- 6 Tu Sára řekla: „Bůh mi dopřál, že se mohu smát. Se mnou ať se směje každý, kdo o tom uslyší.“
- 7 A dodala: „Kdo by byl Abrahamovi řekl, že Sára bude kojit syny? A přece jsem mu porodila syna, ačkoli je stár.“
- 8 Dítě rostlo a bylo odstaveno. V den, kdy Izáka odstavili, vystrojil Abraham velké hody.
- 9 Sára však viděla, že syn, jehož Abrahamovi porodila Hagar egyptská, je poštívač.
- 10 Řekla Abrahamovi: „Zapud’ tu otrokyni i jejího syna! Přece nebude syn té otrokyně dědicem spolu s mým synem Izákem.“
- 11 Ale Abraham se tím velmi trápil; vždyť šlo o jeho syna.
- 12 Bůh však Abrahamovi řekl: „Netrap se pro chlapce a pro tu otrokyni; poslechni Sáru ve všem, co ti říká, neboť tvé potomstvo bude povoláno z Izáka.“
- 13 Učiním však národ i ze syna otrokyně, neboť také on je tvým potomkem.“
- 14 Za časného jitra vzal Abraham chléb a měch vody a dal Hagarě. Vložil jí dítě na ramena a propustil ji. Šla a bloudila po Beeršebské stepi.
- 15 Když voda v měchu došla, odložila dítě pod jedním křoviskem.
- 16 Odešla a usedla opodál, co by lukem dostřelil, neboť si řekla: „Nemohu se dívat, jak dítě umírá.“ Usedla tam, zaúpěla a rozplakala se.
- 17 Bůh uslyšel hlas chlapce a Boží posel z nebe zavolal na Hagaru. Pravil jí: „Co je ti, Hagaro? Neboj se! Bůh slyšel hlas chlapce na tom místě, kde je.“
- 18 Vstaň, vezmi chlapce a pečuj o něj, já z něho učiním veliký národ.“
- 19 Tu jí Bůh otevřel oči a ona spatřila studni s vodou. Šla, naplnila měch vodou a dala chlapci napít.
- 20 A Bůh byl s chlapcem. Když vyrostl, usadil se ve stepi a stal se lučištníkem.
- 21 Usadil se v Páranské stepi a jeho matka mu dala ženu z egyptské země.

Židům 10,1-13

Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jisti tím, co nevidíme.

K takové víře předků se Bůh přiznal svým svědectvím.

Ve víře chápeme, že Božím slovem byly založeny světy, takže to, na co hledíme, nevzniklo

z viditelného..... **Bez víry však není možné zalíbit se Bohu.** Kdo k němu přistupuje, musí **věřit, že Bůh je** a že se **odměňuje těm, kdo ho hledají...**

Abraham věřil, a proto **uposlechl**, když byl povolán, aby šel do země, kterou měl dostat za úděl; a **vydal se na cestu, ačkoli nevěděl, kam jde. Věřil**, a proto žil v zemi zaslíbené jako cizinec, bydlel ve stanech s Izákem a Jákobem, pro které platilo totéž zaslíbení, a **upínal naději** k městu s pevnými základy, jehož stavitelem

a tvůrcem je **sám Bůh**. Také **Sára věřila**, a proto **přijala od Boha moc**, aby **se stala matkou**, ačkoliv už překročila svůj čas; **pevně věřila** tomu, kdo jí dal zaslíbení.

Tak z jednoho muže, a to už starce, vzešlo tolik potomků, „jako bezpočtu je hvězd na nebi

a jako je písku na mořském břehu“. Ve víře zemřeli ti všichni, i když se splnění slibů nedožili, nýbrž jen zdálky je zahlédli a pozdravili, **vyznávající, že jsou na zemi jen cizinci a přistěhovalci**.